

KAPITAL NYT

FINANSRÅDETS NYHEDSBREV NR. 2 FEBRUAR 2009

INDHOLD

- 1 Unges gæld stiger
- 3 **Leder** Tab ikke fokus i skattedebatten
- 4 Betalingstjenesteloven koster bankerne 500 millioner kroner
- 4 Banker advarer mod netangreb
- 5 Kapitalbegreber og kreditpakken
- 6 Spotlys på internationalt studiemiljø
- 6 Ny topskat udvandes på fem år
- 7 Afgift medfører færre jobs og færre udlån
- 7 Rente fastsættes ud fra omkostninger og risiko
- 8 Ny nordisk forening for børsmæglere
- 8 Banker skal oplyse om provision
- 8 Unge klar til EBG

Unges gæld stiger

AF KONTORCHEF NICHOLAS FALCK LUND, FINANSRÅDET

Ny analyse fra Finansrådet viser, at unges gæld til forbrug i forhold til indkomst er steget de seneste ti år. Men gælden holder sig stadig på et lavt niveau. Det er særlig unge i hovedstadsområdet, der låner. Unge med studentereksamen har mindst gæld.

Unges gæld er stigende, men ligger stadig på et relativt lavt niveau. Det viser en analyse Finansrådet har gennemført. Beregninger på gruppen af unge fra 18 til 20 år uden ejerbolig viser, at denne gruppe har øget sin gæld over perioden 1995-2006.

Analysen viser blandt andet, at:

- Mens de unge i 1995 havde en gæld, der udgjorde under 10 pct. af deres indkomst (gældsratio), lå gælden i 2006 på ca. 15 pct. af indkomsten. For 18-årige uden ejerbolig var gælden i gennemsnit 4.300 kr., mens den for 19- og 20-årige lå på henholdsvis 12.100 kr. og 21.300 kr. i 2006.
- Gældens størrelse er generelt uafhængig af uddannelses niveau. Dog har unge med en færdiggjort gymnasial uddannelse et gælds niveau, der kun er 2/3 af gennemsnittet.

- Unge i Region Hovedstaden har generelt større gælds niveau sammenholdt med unge i resten af landet – også når man korrigerer for forskelligt uddannelsesniveau.
- Sammenlignet med alle voksne danskere uden ejerbolig er gælds niveauet for de unge dog forholdsvis lavt. Mens de unge havde en gælds ratio på ca. 15 pct. i 2006, lå den på ca. 44 pct. for alle uden ejerbolig under ét.

Analysens resultater

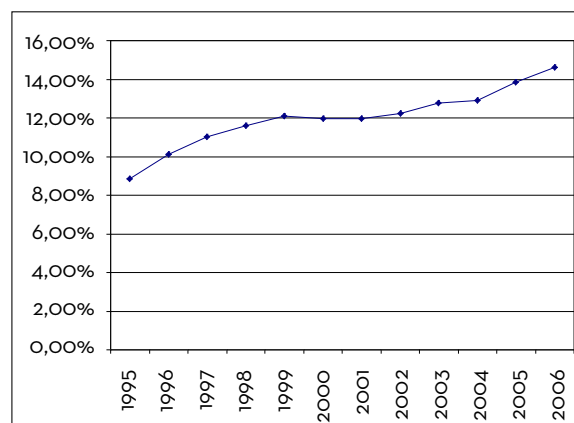
I undersøgelsen er der som nævnt valgt at se bort fra de få unge, der ejer egen bolig. Det skyldes, at en stor bolig gæld modsvares af en boligformue, der samlet betyder, at billedet mudres. Ved at holde fokus på det store flertal af ikke-boligejere er der kun tale om lån til forbrug. Her er bl.a. tale om forbrugslån, kassekreditter, hurtiglån mv., der kan være brugt på for eksempel rejser, elektronik, tøj, musik, omkostninger i forbindelse med studiestart osv..

Samtidigt er det vigtigt at holde sig for øje, at gruppen af 18- til 20-årige er en meget heterogen gruppe – selv når boligejere sorteres fra. Indkomstforskellene er store, da nogle arbejder fuld tid, mens flertallet er under uddannelse. Nogle bor stadig hjemme, mens andre er udeboende i for eksempel lejebolig eller på kollegium. Analysen viser, at danske 18-årige uden ejerbolig i 2006 havde en gæld på 4.300 kr. i gennemsnit. Til sammenligning havde de 19-årige i gennemsnit en gæld på 12.100 kr., mens de 20-årige havde 21.300 kr. i gæld. (Her er tale om årets priser, red.). Analysen har fokus på gæld i forhold til indkomst, dvs. gælds ratioen, da gældens niveau i sig selv ikke er interessant, når man betragter en længere periode. Inflation betyder, at værdien af såvel gæld som indkomst udhules over tid. Samtidigt er en stigende gæld i sig selv ikke problematisk, hvis den følges af en til-

svarende indkomstfremgang. Men hvis gælds niveauet stiger mere end indkomstniveauet – dvs. at gælds ratioen stiger – så bliver man mere sårbar over for indtægtstab, ændringer i renteniveau mv. I lyset af den nuværende lavkonjunktur er det absolut relevante overvejelser.

Beregninger viser, at de unges samlede gæld i forhold til den samlede indkomst er steget med 64,8 pct. i årene 1995 til 2006. Gennemsnitligt er denne gælds ratio steget fra 8,8 pct. i 1995 til 14,6 pct. i 2006, jf. figuren.

Gælds ratio - unge 18-20-årige uden ejerbolig

Kilde: Lovmodeldata og egne beregninger

Gælden falder uden for hovedstaden

Det er på baggrund af data analyseret, om uddannelse eller bopælsregion har betydning for unges gælds ratio. Resultaterne viser, at gælds ratioen falder, når man betragter unge uden for Region Hovedstaden.

Den gennemsnitlige unge dansker har en indkomst på ca. 89.000 kr. og en gæld på ca. 13.000 kr. Med udgangspunkt i en sådan gennemsnitlig ung dansker, viser beregninger, at unge i Region Sjælland vil have en gælds ratio på 14,4 pct. sammenholdt med en tilsvarende person i Region Hovedstaden (14,6 pct.).

Det svarer til en gæld, der er ca. 2.200 kr. lavere i forhold til en ung i Region Hovedstaden. Tilsvarende vil en ung i Region Syddanmark have en gæld der er 1.300 kr. lavere end Region Hovedstaden, mens de tilsvarende tal for henholdsvis Region Midtjylland og Region Nordjylland er henholdsvis 1.700 kr. og 2.300 kr. De nordjyske unge har dermed den relativt laveste gælds ratio.

Tilsvarende viser beregningerne, at ælds ratioen generelt ikke er afhængig af højest fuldførte uddannelse. Dog betyder en gymnasial uddannelse, at gælds ratioen falder med ca. 4 pct. i gennemsnit i forhold til unge uden gymnasial uddannelse.

Gæld følger konjunkturer

Forklaringer på den relativt stigende gælds sætning blandt unge førstegangslånere kan være mange. For eksempel kan der være tale om en generel holdningsændring i denne aldersgruppe. Meget kunne dog tyde på, at den generelle konjunkturudvikling også har væsentlig betydning. Således så man en konstant gælds ratio

under sidste lavkonjunktur i 2001-2002. Det kunne tyde på, at førstegangslåneres gælds ratio også de kommende år vil ligge „fladt“.

Uanset forklaring er det imidlertid en tendens, der betyder, at det er stadig vigtigere, at unge sikres såkaldt „finansiel forståelse“, der øger de unges evne til at holde styr på egen økonomi. Jo mere der lånes – jo vigtigere er det at sikre sig, at man låner under bedst mulige vilkår. En undersøgelse fra Penge- og pensionspanelet, hvor de adspurgte er 18 til 25-årige, viser imidlertid, at det er under halvdelen af de unge, som kender begrebet ÅOP – Årlige Omkostninger i Procent. Et begreb som er helt afgørende, når lån skal vurderes.

Skattekommissionens forslag er et skridt i den rigtige retning, men der er brug for en mere gennemgribende reform.

TAB IKKE FOKUS I SKATTEDEBATTEN

Den foreslåede nedsættelse af topskatten og fjernelse af mellemskatten vil have en gavnlige effekt på arbejdsudbuddet og modvirke den faldende arbejdsstyrke i de kommende år. Men mange vil desværre fortsat opleve en høj skattemur, hvor den øverste marginalskat træder ind.

Skattekommissionens udspil er derfor langt fra så effektivt, som en skattereform i den størrelsesorden kunne være.

Politikerne står med den kommende skattereform foran en stor opgave og en stor chance. En chance der ikke må spildes. Det gælder derfor om ikke at tabe fokus i skattedebatten, og det gælder om at huske på, at det ypperste formål med den kommende skattereform er at sikre arbejdskraft og dermed vækst og velstand i Danmark. Det opnås alene ved ét helt centralt element nemlig en reduktion af den meget høje marginalbeskatning i Danmark. Skattekommissionens udspil har gode pointer men er i høj grad et kompromis med betydelige kortsigtede fordelingspolitiske hensyn. Uagtet at de fordelingspolitiske hensyn er vigtige, så bør politikerne komme ud over den debat, der drejer sig om, hvem der i kroner og øre får mest ud af en skattereform. Skal man lave en skattereform, der øger udbuddet af arbejdskraft, undgås det ikke, at de der nu en gang betaler langt mest i skat også vil få den største nedgang i skattebetalingen.

Med 1/3 af det samlede beløb sat af til en reduktion af de højeste marginalskatter og 2/3 sat af til at give lettelser i bunden af skalaen tager Skattekommissionen således kun det første spæde skridt. Det er den ene tredjedel, der gives som sænkning af de højeste marginalskatter, der bidrager med hovedparten af stigningen i arbejdsudbuddet. Slækkes ambitionerne på det punkt, undergraves de gavnlige effekter af skattereformen. Og det er muligt inden for de økonomiske rammer af Skattekommissionens udspil at lave en langt smartere skattereform med en væsentlig større samfundsgavnlig effekt ved at holde fokus på de højeste marginalskatter. Det vil på sigt sikre et langt bedre grundlag for at opretholde velfærdssamfundet med positiv virkning for især den svageste del af befolkningen. Det helt afgørende er nemlig – som Kommissionen selv påpeger – at vi kan klare os i den internationale konkurrence om arbejdskraften.

KAPITAL NYT

Forsidefoto: Stockxpert.com

KAPITAL NYT

Februar 2009 Nr. 2. 5. årgang.

Redaktion og abonnement

Finansrådets Hus

Amaliegade 7, 1256 København K

kapital@finansraadet.dk

Telefon 3370 1000. Fax 3393 0260.

Udgiver

Finansrådet

Redaktionen

Redaktør Mikael Winkler (ansvh.),

miw@finansraadet.dk.

Web-master Jan Lerbjerg Nielsen,

jln@finansraadet.dk.

Layout

Maja Blarke, mbr@finansraadet.dk

Udgivelse

KAPITAL NYT udkommer ca. 10 gange årligt.

ISSN 1603-9955

Betalingstjenesteloven koster bankerne 500 millioner kroner

AF KONTORCHEF NICHOLAS FALCK LUND, FINANSRÅDET

Et nyt lovforslag om betalingstjenester har gode intentioner, men skader danske bankers konkurrenceevne

Den 28. januar 2009 fremlagde Økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen forslag til lov om betalingstjenester for Folketinget. Med lovforslaget implementeres et EU-direktiv, der skal sikre ensartede regler for betalingstjenester i EU, og derved muliggøre at arbejdet med at oprette et indre marked for betalingstjenester kan fuldføres.

Finansrådet støtter intentionen om en harmonisering af det indre marked for betalinger. Mange forskellige nationale regler gør det nemlig besværligt for både kunder og banker at bevæge sig over landegrænserne. Hvis kunderne ikke tør bruge banker i andre lande, fordi de er usikre på deres rettigheder, skader det konkurrencen. Set fra udbydernes side

udgør 27 forskellige lovgivninger en betydelig barriere, der skader konkurrencen.

Intentioner følges ikke til dørs

Desværre er de gode intentioner ikke fulgt til dørs. Der er i direktivet på ikke mindre end 23 områder givet de enkelte medlemslande mulighed for at fravige direktivets bestemmelser. Dertil kommer, at det danske lovforslag fastlægger et anvendelsesområde, der er udvidet forhold til det anvendelsesområde, der er fastlagt i EU-direktivet. Den danske lovgivning går således videre end direktivet, hvilket er til skade for danske bankers konkurrenceevne.

Konsekvensen er, at de enkelte EU-lande vil implementere direktivet på forskellig måde. Det betyder, at kunderne fortsat ikke har de samme rettigheder i alle EU-lande, samt at banker og andre betalingstjenesteudbydere fortsat skal sætte sig ind i 27 forskellige lovgivninger. Der-

med er et meget væsentligt formål med betalingstjenedirektivet ikke opnået.

Store administrative byrder

Lovforslaget medfører meget store implementeringsomkostninger for bankerne — skønsmæssigt i størrelsesordenen af 500 millioner kroner.

Den største administrative byrde består i, at banker hver især skal gennemgå og tilrette samtlige aftaler, der har relation til betalingstjenester og betalingskonti, for at sikre at aftalerne lever op til lovens krav. Det skønnes, at der i dag er over 20 millioner aftaler, der berøres af betalingstjenesteloven. Dertil kommer de ressourcer, der skal anvendes til at tilrette bankernes it-systemer.

Det er en høj pris at betale for implementeringen af et direktiv, der ikke lever op til sit formål. **K**

Banker advarer mod netbankangreb

Flere danske banker har advaret kunderne mod et netbankangreb og præventivt spærret for netbankadgangen. Det er sket for at forhindre it-kriminelle i at misbruge stjålne netbankoplysninger til at overføre penge fra kontoen. 8000 danskere skønnes at være berørt af angrebet.

Angrebet gik ud på, at de kriminelle placerede et spionprogram på kundens pc og derved fik adgang til alt på kundens pc, herunder også adgangskoder og passwords til netbanken.

Indtil videre er der kun konstateret ét tilfælde, hvor det er lykkedes de it-kriminelle at gennemføre et netbanktyveri som følge af angrebet. Netbanken blev godt nok spærret præventivt af banken, men kunden fandt efterfølgende ud af, at et netbankindbrud var gennemført to timer inden spærringen. Pengene var overført til en konto i en anden dansk bank, hvor en mellemmand – et såkaldt muldyr – havde hævet beløbet i kontanter og via Western Union sendt pengene ud af landet til de formentlig russiske bagmænd. Sagen er anmeldt til politiet, der også har

fået oplysning om, hvem der har været muldyr i sagen. Dette er i øvrigt det typiske billede. De personer, der med løfter om let tjente penge lokkes til at fungere som muldyr, opdages altid. Om det lykkes at finde frem til bagmændene er mere tvivlsomt.

De it-kriminelle udnytter sikkerhedshuller i uopdaterede systemer og software til at få spionprogrammet ind på kundens pc. En løbende opdatering af programmerne på computeren er derfor det bedste værn mod netbankindbrud.

Det er ikke til at komme udenom, at en løbende opdatering af programmer er en smule besværlig. Men har man først prøvet at få en virus, der ødelægger alle data på ens pc, eller fået et spionprogram, der kun kan fjernes ved reinstallation, så ved man, at det er det langt mere tidskrævende end at bruge 5 minutter ekstra engang i mellem.

På opdaterdinpc.dk kan man få tjekket, om programmerne på pc'en er opdaterede.

bmi

Kapitalbegreber og kreditpakken

AF KONTORCHEF LENE ANDERSEN OG KONTORCHEF POUL KJÆR, FINANSRÅDET

Med vedtagelsen af kreditpakken blev danskerne introduceret for nye begreber som hybrid kernekapital, basiskapital, ansvarlig kapital og solvensprocenter

Et sædvanligvis sjældent anvendt begreb – hybrid kernekapital – var pludselig på alles læber i forbindelse med den nye kreditpakke. Men hvad er hybrid kernekapital egentlig for en størrelse? Grundlæggende er hybrid kernekapital et lån. Hybrid kernekapital skal i lighed med andre lån som udgangspunkt forrentes og tilbagebetales. Hybrid kernekapital kan bruges af en bank til at dække tab, hvis bankens egenkapital er tabt. Løbetiden på hybrid kernekapital er med andre ord ikke fast. Hvis en bank ikke har frie reserver (fx ikke har overført overskud), skal hybrid kernekapital ikke forrentes, og dermed kan hybrid kernekapital sammenlignes med et meget likvidt lån.

Som følge af kreditpakken, som folkettinget vedtog 3. februar, kan staten yde lån til banker i Danmark i form af hybrid kernekapital. Konstruktionen i form af hybrid kernekapital/et likvidt lån hænger godt sammen med tankesættet i de nye kapitaldækningsregler:

Basel II

I 2007 blev det et lovkrav for danske banker at anvende nye kapitaldækningsregler (Basel II). Tankesættet bag de nye regler er, at bankerne mere præcist skal sætte kapital til side i forhold til de risici, de påtager sig – for eksempel risikoen for tab på udlån eller ved handel med værdipapirer.

Alle solvente banker, sparekasser, andelskasser og realkreditinstitutter kan søge om statslige kapitalindskud under kreditpakken. Om en bank er solvent eller ej

måles ved hjælp af bankens solvensprocent. Solvensprocenten er et udtryk for en banks evne til at modstå tab. Solvensprocenten afspejler således en banks kapitalbuffer i forhold til de aktiver og dermed risici, som banken løber.

En banks risikovillighed og mulighed for udlån er derfor direkte afhængige af adgang til kapital. Solvensprocenten beregnes som kernekapital og supplerende kapital – samlet kaldet basiskapital eller ansvarlig kapital – sat i forhold til de risikovægtede aktiver. Bankernes solvensprocent skal ifølge lovgivningen minimum være 8 procent. Den supplerende kapital må højst udgøre 50 procent af basiskapitalen, hvilket understreger, at det er adgang til kernekapital, der er centralt for bankernes virke. Kernekapital består af egenkapital og blandt andet hybrid kernekapital. Supplerende kapital består primært af sikker lånekapital, hvor renten for eksempel kan udskydes eller hovedstolen nedskrives. Supplerende kapital vurderes at være af en anelse dårligere kvalitet end kernekapital.

God konstruktion

Finansrådet er tilfreds med, at kreditpakken blev en hybrid kernekapital konstruktion, som det også kendes fra andre lande. Hybrid kernekapital er netop den type kapital, som bankerne har sværere adgang til under den finansielle uro, fordi risikovilligheden i markedet er lavere.

Det er forventningen, at kreditpakken kan sikre, at der af den årsag kan undgås en kreditklemme, hvor erhvervs kunder og privatkunder ikke kan få udlån.

Som led i kreditpakken skal Finanstilsynet mindst en gang om året gennemgå en banks solvensbehov. Det gælder for

alle banker, med undtagelse af „de aller-mindste“. En banks solvensbehov er først og fremmest et udtryk for de specifikke risici en bank påtager sig – hvor kreditrisikoen normalt og for de fleste banker har vist sig at være langt den største risiko. Men en banks solvensbehov er også et udtryk for en banks individuelle planer og strategier som banken har for sin fremtid. Hvis en bank for eksempel er meget eksponeret mod lån med pant i fast ejendom, vil denne koncentrationsrisiko blive fanget i opgørelsen af solvensbehovet. Et andet væsentligt eksempel på et element, der indgår i denne opgørelse er stresstests af risici, dvs. tests af forskellige fremtidsscenerier for en banks udvikling eller en mere makroøkonomisk/markeds mæssig udvikling.

Krav om 12 % kernekapital

Når en bank har opgjort de forskellige elementer, vurderes niveauet for solvensbehovet. Solvensbehovet beregnes relativt i forhold til de risikovægtede aktiver og det er derfor en procent (som nævnt ovenfor skal minimumskravet på 8 procent være opfyldt). Finanstilsynet har ligeledes mulighed for at pålægge en bank et højere niveau, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er basis for det. I relation til kreditpakken er det valgt, at bankerne skal have en kernekapitalprocent på 12 % – inklusiv den hybridkapital, de tilføres via pakken.

Det bemærkes, at et højt individuelt solvensbehov ikke nødvendigvis er et udtryk for, at en bank har påtaget sig høje risici. Det skyldes, at der ligeledes indgår strategiske planer i vurderingen. Som eksempel kan nævnes, at hvis en bank ønsker at fusionere, vil det være en del af bankens solvensbehov (opgørelse).

Spotlys på internationalt studiemiljø

Finansrådet og Københavns Universitet indgår en aftale om et sponsorat på 100.000 kr. til en international studiemiljøpris som et led i en ny samarbejdsaftale.

– Studiemiljøet har høj prioritet på KU. Vi har allerede oprettet 1.500 nye studiepladser og udrullet trådløst net. Den brede studiemiljøindsats fortsætter, men vi vil gerne sætte et særligt fokus på det internationale studiemiljø. Det giver aftalen med Finansrådet mulighed for, siger prorektor Lykke Friis.

– Udenlandske studerende lever nærmest i et „parallelsamfund“; uden den store kontakt med danske medstuder-

ende. Det svækker ikke alene deres læringsmuligheder, men også deres generelle indtryk af Danmark. Samtidigt går danske studerende glip af de mange forskellige fordele – lige fra sprog til venskab – som opstår, når nationaliteterne blandes, udtaler Lykke Friis.

Prisen bliver uddelt første gang til Københavns Universitets årsfest til november, og den gives til en medarbejder, studerende eller et fakultet på universitetet, der har gjort en særlig indsats for at forbedre det internationale studiemiljø. Pengene går til at gennemføre en idé eller til at udbrede en allerede påbegyndt forbedring, fx inden for vejledning, information, undervisning eller sociale arrangementer.

–Vi er glade for at rette lyset mod studiemiljøet. Samtidig ser vi frem til en god dialog med Københavns Universitet om forskning og uddannelse. Den finansielle sektor vil fastholde og udbygge sin position i den internationale elite, og her er viden og kompetencer afgørende, siger Finansrådets direktør Jørgen A. Horwitz.

Samarbejdsaftalen udspringer af fælles interesser, og overordnet er formålet at udvikle et godt samspil mellem danske banker og Københavns Universitet. Parterne er enige om, at bedre evne til at tiltrække og fastholde dygtige studerende og vidensarbejdere er en forudsætning for, at Danmark kan blive en metropol for forskning, uddannelse og et vidensbaseret erhvervsliv.

cmi/lsg

Ny topskat udvandes på under fem år

Indenfor en fem-årig periode kan skattekommissionens forslag til en ny topskattegrænse være udvandet. Det viser beregninger fra Finansrådet.

Skattekommissionens forslag til en skattereform indeholder et forslag om at hæve topskattegrænsen med 36.000 kr. og dermed reducere antallet af topskattebetalere. Men antallet vil meget hurtigt være tilbage på det nuværende niveau, hvor 40 pct. af de fuldtidsbeskæftigede betaler topskat.

– Finansrådets beregninger på lovmodellen viser, at topskattegrænsen efter blot fem til seks år være overhalet af den generelle indkomstudvikling for gruppen af skattebetalere, der ligger tæt på grænsen for, hvornår de skal betale topskat.

Dvs. hæves loftet i 2010, vil vi i senest i 2016 skulle starte forfra med en ny reform for at undgå den ulykkelige situation, hvor alt for mange rammes af en af verdens højeste beskatninger, siger kontorchef i Finansrådet Niels Storm Stenbæk.

– Der er derfor behov for at sætte ind i langt større omfang end foreslået af skattekommissionen. Der er to løsninger. Enten hæves topskattegrænsen markant eller mere oplagt bør en skattereform i stedet for fokusere på at ændre topskattesatsen. Dvs. sænke satsen væsentlig mere end 1. pct. point, som Skattekommissionen har foreslået, siger Niels Storm Stenbæk.

lln

Afgift medfører færre jobs og færre udlån

Skattekommissionen foreslår en forhøjelse af lønsumsafgiften. Men sådan en forhøjelse risikerer i ifølge Finansrådet at medføre færre udlån og færre medarbejdere.

Lønsumsafgiften er en afgift, som opkræves i stedet for den moms, som ifølge EU-bestemmelser ikke bliver pålagt bankydelse. Men det er kun i Frankrig og Danmark, at den finansielle sektor betaler denne afgift. Det overrasker derfor Finansrådet, at skattekommissionen foreslår en markant forhøjelse af lønsumsafgiften fra 9,13 pct. af lønsummen til 10,5 %.

- Forhøjelse af afgiften vil have den modsatte effekt af kommissionens formål. I stedet for mindre skat på arbejde, så foreslår kommissionen faktisk mere skat på arbejde, når de forhøjer afgiften på bankansattes lønninger. Det vil sandsynligvis medføre færre ansatte i den finansielle sektor og færre udlån, siger underdirektør i Finansrådet Søren Gade. Han peger på, at forhøjelsen af lønsumsafgiften forøger den finansielle sektors omkostninger med 400-500 mio kroner årligt.

- Det stiller bankerne over for et valg om enten at afskedige, at nedbringe lån, at outsource opgaver til udlandet eller at vælte en del af udgifterne over på kunderne. Eller måske en kombination af alle fire dele, siger Søren Gade.

Lønsumsafgiften vil også - ifølge Finansrådet - have en negativ effekt på konkurrenceevnen fordi de fleste udenlandske konkurrenter ikke skal betale afgiften. Banker, som ikke betaler afgiften vil derfor være bedre stillet på de internationale markeder.

- Det er indlysende at en ca. 10 pct. meromkostning på lønninger virker konkurrenceforvridende når Danmark sammen med Frankrig er de eneste i EU, der særbeskatter den finansielle sektor med lønsumsafgift. I nutidens globaliserede verden er tiden ganske enkelt løbet fra nationale særskatter, designet til fortidens lukkede økonomier, siger Søren Gade.

Finansrådet understreger også, at Skattekommissionens rapport indeholder en stor misforståelse om moms. Det anføres i rapporten at den finansielle ikke betaler moms, men det er ikke korrekt. Den finansielle sektor betaler som en af de eneste erhvervssektorer moms - fx betales købsmoms ved indkøb af nødvendige driftsmidler til produktionen. Denne købsmoms kan ikke fradrages, da der ikke er nogen salgsmoms at modregne i.

- Uden mulighed for fradrag er købsmomsen dermed en ekstra omkostning for den finansielle sektor. Dette indebærer, at finansielle ydelser bliver dyrere for de øvrige erhverv. Momspligtige erhvervsdrivende kan jo ikke fradrage moms af momsfrie bankydelse, siger Søren Gade.

Finansrådet opfordrer derfor Folketinget til at holde afgiftsforhøjelsen ud af den kommende reform.

lrk/lln

Rente fastsættes ud fra omkostninger og risiko

Bankernes renteniveau fastsættes ud fra flere parametre, og ikke alene Nationalbankens rentesatser.

Fakta er imidlertid, at bankerne generelt følger Nationalbankens rentesatser dog med en vis forsinkelse. Det gælder både i opadgående og nedadgående retning, hvilket man kan se, hvis man kigger på figur 1. Men Nationalbankens rentesats er ikke den eneste parameter, bankerne kigger på, når de fastsætter deres rente. Som alle andre virksomheder, fastsætter også bankerne deres priser (rentesatser) ud fra omkostninger og risiko. Og alle parametre har været stigende.

Nationalbanken har flere gange i løbet af 2008 sat renten op blandt andet for at forsvare kronen. Derudover har bankernes omkostninger (fundingkilder som obligationsobligationer mv.) været stærkt stigende gennem 2008 og er stadig høje. Endvidere tyder de økonomiske udsigter på, at bankerne kan se frem til stigende og store tab. Der er simpelthen større risici ved at drive bankvirksomhed. Alt sammen faktorer, der trækker i retning af et højere renteniveau. Hertil kommer at bankerne også får betydelige omkostninger i forbindelse med bankpakkerne. Stabilitetspakken kan komme til at koste bankerne op til 35 mia. kr., og kreditpakken viser tydeligt med en rentebetaling til staten på mellem 9 og 11,25 pct., hvor meget bankernes finansieringsomkostninger er steget.

Fakta er endvidere, at rentemarginalen i de seneste år har været historisk lav, hvilket blandt andet har afspejlet, at bankerne har haft minimale tab. Så selvom bankerne i dag er nødt til at indregne såvel de stigende omkostninger som de større risici i deres rentesatser, hvis de vil drive ansvarlig bankvirksomhed, er rentemarginalen fortsat på et lavt niveau, jf. figur 2.

lgh

Ny nordisk forening for børsmæglere

Børsmæglerforeningerne i Danmark, Norge, Sverige og Finland har indgået et styrket samarbejde og etableret en nordisk børsmæglerforening – Nordic Securities Association.

De fire nordiske børsmæglerforeninger formaliserer hermed et årelangt samarbejde med det formål at intensivere foreningernes indflydelse primært på det nordiske aktiemarked. Regulative spørgsmål, som behandles europæisk og internationalt, vil imidlertid også være på dagsordenen.

Nordic Securities Association vil være i dialog med relevante infrastrukturudbydere såsom markedspladser, clearing- og afviklingscentraler samt med relevante myndigheder og institutioner. Foreningen vil blandt andet arbejde for at fremme harmonisering af regler og tilsyn i den nordiske region.

Bestyrelsen i Nordic Securities Association består af formændene samt daglig ledelse fra de fire medlemsforeninger. Danmark blev udpeget til det første formandskab af foreningen, som således varetages af formanden for Børsmæglerforeningen Steen Blaafoth, Danske Bank, frem til sommeren 2009.

Se pressemeddelelse vedrørende Nordic Securities Association på Børsmæglerforeningens hjemmeside www.dbmf.dk.

sin

Banker skal oplyse om provision

Banker er over for kunderne forpligtet til at oplyse om, at de modtager provision fra en investeringsforening. Hvis kunden ønsker det, har kunden krav på nærmere oplysninger om provisionen. Det fastslår Finansrådet i kølvandet på en debat om, at bankens provision er skjult for kunden.

Desuden skal investeringsforeningerne angive i prospektet for investeringsforeningsbeviset, hvis investeringsforeningen har indgået aftalen med sit depotselskab (bank) eller aftalen er indgået med en virksomhed, der er tæt forbundet med investeringsforeningen. Den rådgivning, banker yder kunder i forbindelse med værdipapirhandel, er omfattet af investorbekyttelsesreglerne i direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID).

Det betyder, at når banken rådgiver kunderne om fx investeringsforeningsbeviser, skal banken sætte sig ind i kundernes forhold og sikre sig, at investeringen passer til kundens ønsker

og behov. Banken skal således sætte sig ind i kundens risiko-profil, formålet med investeringen og kundens evne til at bære et eventuelt tab. Kunden skal have en lang række oplysninger om de værdipapirer, banken tilbyder kunden, herunder hvilke risici der er knyttet til værdipapiret.

Investeringsforeningsbeviser formidles sædvanligvis gennem banker.

Investeringsforeningerne indgår aftaler med bankerne om, at bankerne markedsfører og formidler investeringsbeviserne og i den forbindelse yder den rådgivning af kunderne, som kunderne efterspørger.

Som betaling for disse ydelser modtager banken en provision fra investeringsforeningen. Størrelsen af provisionen afhænger bl.a. af, hvor komplekst et produkt investeringsforeningsbeviset er, og afspejler derfor omfanget af den rådgivning, der skal ydes om produktet. Det forhold, at et produkt er komplekst, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at produktet har en høj risiko.

sga

670 unge klar til EBG

Mange unge går rundt med en iværksætter i maven. 670 af dem får mulighed for at afprøve deres drømme, når årets EBG – European Business Game – løber af stablen i løbet af foråret. De unge fortrinsvis gymnasieelever er lige nu i fuld gang med at udarbejde deres forretningsplan og arrangere møde i deres lokale bank. De skal nemlig være godt klædt på, når der fra den 24. marts til den 2. april afholdes 12 semifinaler rundt om i landet hos Finansrådets medlemmer. Her skal eleverne forsvare deres iværksætterdrøm for en lokal jury.

Igen i år har Finansrådets medlemmer stillet rådgivere til rådighed for de gymnasier, der har ønsket det. Deres opgave bliver at vejlede og rådgive de unge i udarbejdelse af en realistisk finansieringsplan.

Den 21. april skal de 12 semifinalevindere dyste mod hinanden i den danske finale. Vinderholdet skal til juli repræsentere Danmark i den internationale finale, som Danmark selv er vært for i år. Finansrådet får således besøg af studerende fra 11 europæiske lande. Den internationale finale afvikles i et tæt samarbejde mellem Finansrådet, Siemens og Ingeniørhøjskolen som øvrige sponsorer.

Fra og med september 2009 bliver Finansrådet hovedsponsor på European Business Game, og fra samme periode udvides konkurrencen således, at landets handelsgymnasier får bedre mulighed for at deltage.

cpj